

Üniversite Öğrencilerinin Çiftler Arası Şiddeti Kabul Düzeylerini Etkileyen Etmenler

Factors That Influence Level of Couple Violence Acceptance Among University Students

D. Didem KEPİR-SAVOLY¹, Özlem ULAŞ² ve Selen DEMİRTAŞ-ZORBAZ³

Öz: Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin çiftler arası şiddeti kabul düzeylerinde cinsiyet ve daha önce ilişki yaşama durumuna göre anlamlı bir fark olup olmadığı; çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri ile akılcı olmayan inançlar, eğer ilişki yaşadysa sayısı ve ilişkinin süresine göre anlamlı bir ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Çalışma grubunu 2012-2013 öğretim yılında bir devlet üniversitesinde öğrenimine devam eden ve yakın ilişkisi olan toplam 256 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak, Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği - Üniversite Formu, İlişkilerde İnanç Envanteri ve araştırmacılar tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Çalışmanın sonuçları incelendiğinde üniversite öğrencilerinin çiftler arası şiddet kabul düzeylerinde cinsiyete göre anlamlı fark olduğu ve çiftler arası şiddeti kabul düzeylerinin çaresizlik inancı, sevilmezlik inancı ve ilişkinin süresi ile de ilişki gösterdiği görülmüştür. Bununla birlikte öğrencilerin daha önce ilişki yaşama durumlarına ve daha önce ilişki yaşadılarsa ilişki sayısına göre çiftler arası şiddeti kabul düzeylerinde anlamlı fark bulunmamıştır.

Anahtar Sözcükler: çiftler arası şiddet, üniversite öğrencileri, akılcı olmayan inançlar, çaresizlik, sevilmezlik

Abstract: In this research, it was examined that whether the acceptance of partner violence among the university students differ according to the gender and if the person had relationship before; if there is a correlations between the acceptance of partner violence and irrational beliefs, the number and the duration of this relationship. Study group of this research was comprised with 256 university students who study in one of the state university and have relationship at the moment. Acceptance of Couple Violence Scale, Relationship Belief Inventory and Personal Information Form were used in this study to collect data. According to results of this study, it was found that university students' acceptance level of couple violence differ by gender and there is significant correlation between acceptance level of couple violence and helplessness belief, unlovability belief, duration of relationship. In addition to this result, it was found that university students' acceptance level of couple violence do not differ by the state that person had relationship before and number of relationship.

Keywords: couple violence, university students, irrational beliefs, helplessness, unlovability

Şiddet, dünyanın her yerindeki milyonlarca insanı etkileyen bir halk sağlığı problemidir. Her zaman insan yaşamında var olmuş ve her yıl binlerce insanın ölümüyle sonuçlanarak büyüyen bir problem haline gelmiştir (World Health Organization, 2002). Yapılan çalışmalar incelendiğinde şiddetle ilgili farklı tanımların bulunduğu ve bu kavramın farklı bakış açıları tarafından değişik biçimlerde açıklandığı görülmektedir. Michaud (1991) şiddeti, karşılıklı ilişkilerde, taraflardan biri veya birkaçının doğrudan

veya dolaylı, toplu veya bireysel olarak, başka birinin ya da birilerinin bedensel bütünlüğüne veya ahlaki, moral ve manevi bütünlüğüne, mallarına, simgesel, sembolik ve kültürel değerlerine, derecesi ne olursa olsun zarar verecek şekilde davranması olarak tanımlamaktadır. Davranışsal unsuru vurgulayan Erten ve Ardalı (1996) ise şiddeti kişiye zarar vermek, birinin hakkını çiğnemek, hırpalamak, incitmek, canını acıtmak için zor kullanmak, yıkıcı aşırı davranışlarda bulunmak şeklinde tanımlamıştır. Bazı araştırmacılar

¹ Arş. Gör., Hacettepe Üniversitesi, Ankara, E-posta: didemkepir@hacettepe.edu.tr

² Arş. Gör., Hacettepe Üniversitesi, Ankara, E-posta: ozlem-ulas@hacettepe.edu.tr

³ Arş. Gör., Hacettepe Üniversitesi, Ankara, E-posta: selendemirtas@hacettepe.edu.tr

ise şiddeti birçok boyutta kişilere zarar vermeyi içeren çok yönlü bir olgu olarak tanımlanmaktadır (Mavili-Aktaş, 2006; Subaşı ve Akın, 2006; Yıldırım, 1998). Şiddete ilişkin tanımlamaların ortak yanları dikkate alındığında, her türlü gücün kötü amaçla kullanımı ve şiddetin birçok boyuttan oluşmuş olmasının dikkat çektiği söylenebilir.

Ebeveyn – çocuk ilişkilerinden akrana ilişkilerine kadar her tür ilişkide karşımıza çıkabilen şiddetin en sık görüldüğü ilişkilerden biri de çift ilişkileridir. Türkiye’de yapılan bir araştırmaya göre kentte yaşayan kadınların % 40,3’ü ve kırsal alanda yaşayan kadınların % 46,6’sı aile içi şiddete maruz kalmaktadır (Türkiye İstatistik Kurumu, 2012). Üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bir diğer çalışmada ise hemşirelik yükseköğretimde öğrenim görmekte olan birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerinin yaklaşık % 29’unun flört şiddetine maruz kaldığı görülmektedir (Aslan, Vefikuluçay, Zeyneloğlu, Erdost ve Temel, 2008).

Yakın ilişkide şiddet kavramı, eş, flört edilen kişi, kız/erkek arkadaş ya da eski eş tarafından fiziksel, cinsel, psikolojik ya da duygusal istismara maruz kalmak şeklinde tanımlanmaktadır (National Institute of Justice, 2000; Saltzman, Fanslow, McMahon ve Shelley, 2002). Şiddet, ilişkide genellikle biri tarafından diğeri kontrol altında tutmak için kullanılır (İbiloğlu, 2012). Aynı zamanda söz konusu kişiyi kontrol altında tutma eylemi içerisindeyken uygulanan şiddetin sonuçları ölüme neden olan ya da olmayan ciddi kazalara, yaralanmalara yol açabileceği için tehlikelidir (Coker, Smith, Bethea, King ve McKeown 2000).

Son zamanlardaki birçok çalışma ergen ve yetişkin romantik ilişkilerinde büyük oranda flört şiddetinin olduğunu (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002; Chen, 2002; Schweiter, 1996; Swart, Seedat, Stevens ve Ricardo, 2002) ve cinsiyete göre de şiddete yönelik algının değiştiğini (Aizenman ve Georgette, 1988; Ackard, Eisenberg ve Neumark-Sztainer, 2007; Aslan, Vefikuluçay, Zeyneloğlu, Erdost ve Temel, 2008; Callahan, Tolman ve Saunders, 2003; Chen, 2012; Hamby, 2014; Lee, Stefani ve Park, 2014; Swart, Seedat, Stevens ve Ricardo, 2002; Tucker-Halpern, Oslak, Young, Martin, ve Kupper, 2001) ortaya koymaktadır. Araştırma bulgularının birçoğu kadınların şiddete ve şiddet sonucundaki yaralanmalara daha çok maruz kaldıkları yönündedir (Archer, 2000; Başbakanlık, 2009; Swart, Seedat, Stevens ve Ricardo, 2002; Tucker-Halpern, Oslak, Young, Martin, ve Kupper, 2001). Buradan hareketle bu çalışmada yakın ilişkide şiddet kabulünü etkileyebilecek faktörler arasında cinsiyete yer verilmiştir. İlgili literatür incelendiğinde cinsiyete göre bireylerin şiddet kabul düzeylerinde anlamlı

bir fark olduğu görülmektedir (Caldwell, Swan ve Woodbrown, 2012; Harmon, 2006; Lauritsen ve Heimer, 2009; Staik, 2004; Moore ve Stuart, 2005; Xie, Heimer ve Lauritsen, 2012). Özellikle de 16-24 yaş aralığındaki kadınların yakın ilişkilerde şiddet yaşantısını deneyimlemede risk altında oldukları (Işıoğlu, 2006; Macke, 2010) ve erkeklerin kadınlara kıyasla daha saldırgan olduğu ve şiddet içeren davranışları kabul ettikleri görülmektedir (Downey, Feldman ve Ayduka, 2000; Özgür, Yörükoğlu ve Baysan-Arabacı, 2011).

Çift şiddetini kabulde cinsiyet farklarının yanı sıra ırksal farklar (Powers ve Kaukinen, 2012), eşlerden biri veya ikisinin madde kullanımı (Merghati-Khoei ve ark., 2014) ve riskli alkol tüketimi (Watkins, Maldonado ve Dilillo, 2014), bağlanma stilleri (Craparo, Gori, Petrucci, Cannella ve Simonelli, 2014), çocukluk yaşantılarında şiddete maruz kalma ya da tanık olma (Sabri, Renner, Stockman, Mittal ve Decker, 2014; Yount ve ark., 2014) gibi farklı değişkenlerin de etkili olduğu görülmektedir. Himelein (1995), Harned (2002), Vezina ve Hebert (2007) yaptıkları çalışmalarda akılcı olmayan inançlar ile bireylerin romantik ilişkilerinde şiddet yaşantısı geçirmeleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulmuşlardır. Cross, Morris ve Gore (2002)’e göre kadınların şiddet davranışı görmeye yönelik yorumları, onların ilişkiye dair beklenti ve amaçlarından etkilenebilir. Bir kadının öncelikli amacı yakın bir ilişki yaşamak ve bunu sürdürmekse daha fazla eşine uyum sağlayabilir, çatışmaları önemsemeyebilir ve şiddet yaşantılarını kabul edilebilir olarak yorumlayabilir (Akt., Macke, 2010). Bu anlamda kendisine veya yakın ilişkide bulunduğu kişiye ilişkin akılcı olmayan inançlara sahip bireylerin şiddet kabul düzeylerinin farklılaşacağı varsayılabilir. Söz konusu çalışmada üniversite öğrencilerinin şiddet kabul düzeylerinin farklılaşmasında etkili olabilecek diğer kavram olarak ilişkinin süresi, daha önce ilişki yaşayıp yaşamama durumu ve eğer daha önce ilişki yaşadıysa ilişkinin sayısı incelenmiştir. Cleveland ve arkadaşları (2003) ve Thongpriwan (2008), ilişkinin süresine göre bireylerin şiddet davranışlarına ilişkin algılarının farklılaştığı yönünde bulgular elde etmişlerdir. Ancak ilgili literatür incelendiğinde bu değişkenleri içeren çalışmaların sınırlı sayıda olduğu gözlenmiştir. İlişkinin süresinin şiddet davranışlarındaki etkisinin ortaya konulmasının yapılacak önleme çalışmalarının zamanlaması açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Yakın ilişkilerde şiddet biyolojik, psikolojik ve sosyal boyutlarda geniş bir literatüre sahip olmasına karşın (Holtzworth-Munroe, Bates, Smutzler ve Sandin, 1997; Schumacher, Feldbau, Smith-Slep ve Heyman, 2001), sadece son zamanlarda yakın

ilişkilerde erkeğin şiddeti kullanmasıyla "erkeklik" ve "erkek psikolojisinin nasıl olduğunu" anlamaya ilişkin deneysel çalışmalar bulunmaktadır. Yakın ilişkilerde şiddet gösterme ya da şiddete maruz kalma olasılıklarının azaltılması için şiddeti kabul eden bireylerin anlaşılmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bireylerin hangi özelliklerinden dolayı şiddeti kabul ettiklerinin ortaya çıkarılması ileride yapılacak deneysel çalışmalara ışık tutacak ve uygulamacılar şiddetin azalması için müdahale yöntemleri planlayabileceklerdir.

Şiddet yaşantısının, yakın ilişkideki taraflar ve toplum açısından olumsuz ve yıkıcı sonuçlarının olabileceği söylenebilir. Özellikle de ilgili çalışmalar incelendiğinde çift şiddetinin düzensiz yeme davranışının (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002), intihar düşünceleri ve girişimlerinin (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002; Ackard, Eisenberg ve Neumark-Sztainer, 2007), laksatif kullanımının, kusma davranışında bulunulmasının, diyet ilaçlar kullanımının (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002), aşırı yemek yemenin (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002; Ackard, Eisenberg ve Neumark-Sztainer, 2007), kaygı, depresyon ve post travmatik stres düzeylerinin (Callahan, Tolman ve Saunders, 2003), sigara ve esrar kullanımının (Ackard, Eisenberg ve Neumark-Sztainer, 2007) artmasına; duygusal iyilik halinin (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002; Callahan, Tolman ve Saunders, 2003) ve öz saygının (Ackarda ve Neumark-Sztainer, 2002) azalmasına neden olduğu görülmektedir. Romantik ilişkilerde ki şiddet yaşantısının olası sonuçları göz önüne alındığında, özellikle de önleyici düzeyde olabilecek çalışmalara ışık tutması amacıyla bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeylerinin cinsiyet, akılcı olmayan inançlar, daha önce ilişki yaşama durumu ve eğer yaşadysa sayısı, ilişkinin süresine göre değişip değişmediğini ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaç kapsamında araştırmada aşağıdaki problemlere yanıt aranmıştır:

1. Cinsiyete, daha önce bir ilişkisi olma durumuna ve daha önceki ilişki sayısına göre üniversite öğrencilerinin çiftler arası şiddeti kabul düzeylerinde anlamlı bir fark var mıdır?
2. Üniversite öğrencilerinin çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri ile ilişki süresi, çaresizlik inancı ve sevilmezlik inancı arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Yöntem

Çalışma Grubu

Çalışma grubunu, 2012 – 2013 öğretim yılında bir devlet üniversitesinde öğrenimine devam eden ve yakın ilişkisi olan üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmaya toplam 256 üniversite

öğrencisi katılmış, katılımcıların 163'ü (% 63,7) kadın, 92'si (% 35,9) erkektir ve bir kişi (% 0,4) cinsiyetini belirtmemiştir.

Veri Toplama Araçları

Verilerin toplanmasında Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği-Üniversite Formu (ÇAŞKÖ -ÜF), İlişkilerde İnanç Envanteri (İİE) ve araştırmacılar tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu (KBF) kullanılmıştır. Veri toplama araçları aşağıda tanıtılmıştır.

Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği - Üniversite Formu (ÇAŞKÖ-ÜF): Foshee Fothergill ve Stuart tarafından 1992 yılında geliştirilen ve Sezer (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçeğin orijinal formu, ergenlerin çiftler arasındaki şiddeti kabul düzeylerini ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe formunun geçerlik çalışması için açıklayıcı faktör analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları ölçeğin toplam varyansın % 44'ünü açıklayan, öz değeri 1.00'in üzerinde tek faktör olduğunu göstermiştir. CAŞKÖ'nün Saldırganlık Ölçeği (SÖ) ile yapılan benzer ölçekler geçerliği çalışmasında, iki ölçek arasında anlamlı bir ilişki ($r=.61$) olduğu bulunmuştur. Ölçeğin, Cronbach alpha güvenirlik katsayısı .87, test tekrar-test güvenirliği $r= 0.80$ olarak saptanmıştır (Sezer, 2008).

Lise öğrencileri üzerinde geliştirilen bu ölçek, ölçek sahibinin izini alınarak üniversite öğrencilerine uygulanmış; geçerlik ve güvenirlik çalışmaları toplam 250 üniversite öğrencisi üzerinde yapılmıştır. Ölçeğin geçerlik çalışması kapsamında açıklayıcı faktör analizi yapılmış ve tek faktörlü yapının bozulmadığı görülmüştür. Analiz sonuçları ölçeğin toplam varyansın % 58'ini açıkladığını göstermiştir. Faktörde yer alan maddelerin madde faktör yük değerlerinin .66 ile .83 arasında değiştiği görülmektedir. Güvenirlik çalışması kapsamında Cronbach alpha kat sayısı hesaplanmıştır. Bu çalışma için ölçeğin Cronbach alpha kat sayısı .92 olarak bulunmuştur. Bu katsayı ölçeğin üniversite öğrencilerinin çiftler arası şiddeti kabul düzeylerini güvenle ölçebileceğini göstermektedir. Ölçek, dörtlü likert tipi olup, toplam 11 maddeden oluşmaktadır. Ölçekten elde edilen puanın yüksek olması çiftler arasında yaşanan şiddeti kabul etme düzeyinin yüksek olduğunu, düşük puan ise çiftler arası şiddeti kabul etme düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir (Sezer, 2008).

İlişkilerde İnanç Envanteri (İİE): Kalkan (2006) tarafından ilişkilere yönelik akılcı olmayan inançları ölçmek amacıyla geliştirilen envanterin, geçerlik çalışması için açıklayıcı faktör analizi ve benzer ölçekler geçerliği yapılmıştır. Açıklayıcı faktör analizi sonucunda envanterin Çaresizlik ve Sevilmezlik olarak iki alt ölçekten oluştuğu belirlenmiştir. İİE'nin,

benzer ölçekler geçerliğini incelemek amacıyla ise Akılcı Olmayan İnançlar Ölçeği ve Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Ölçeği kullanılmıştır. İİE ile Akılcı Olmayan İnançlar Ölçeği ($r=0,24$) ve Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Ölçeği ($r=0,30$) arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Envanterin güvenilirlik çalışması kapsamında Cronbach alpha kat sayısı ve test – tekrar test güvenilirliği incelenmiştir. İİE'nin tümü için Cronbach Alpha= .87, $r_{xx}=.74$; çaresizlik alt boyutu için Cronbach Alpha= .78, $r_{xx}=.69$; sevilemezlik alt boyutu için Cronbach Alpha= .80, $r_{xx}=.71$ bulunmuştur. Bu çalışma için envanterin Cronbach alpha güvenilirlik kat sayısı hesaplanmış ve ölçeğin tümü için .79, çaresizlik alt boyutu için .59 ve sevilemezlik alt boyutu için .77 olarak bulunmuştur. Bu envanterin bireylerin ilişkilerdeki akılcı olmayan inançlarını ölçmek amacıyla güvenle kullanılabilceği kanısına varılmıştır.

Envanter toplam 20 maddeden oluşmaktadır. Çaresizlik alt boyutunda 11 madde, sevilemezlik alt boyutunda 9 madde bulunmaktadır. Envanter beşli derecelendirmeli (Hiç katılmıyorum=1, Katılmıyorum=2, Kararsızım=3, Katılıyorum=4, Tamamen katılıyorum=5) yanıtlama sistemine sahiptir. Envanterden alınabilecek en yüksek puan 100, en düşük puan ise 20'dir. Envanterden alınan toplam puanların yüksekliği, bireyin romantik ilişkilere yönelik akılcı olmayan inançlarının fazlalığını göstermektedir (Kalkan, 2006).

Kişisel Bilgi Formu: Katılımcıların cinsiyetini, daha önce ilişkisi olup olmadığını, eğer olduysa kaç ilişkisi olduğunu ve devam etmekte olan ilişkisinin süresini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen ve dört maddeden oluşan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır.

İşlem

Veri toplamak amacıyla 2012–2013 öğretim yılında, bir devlet üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan üniversite öğrencilerinin ders sorumluları ile görüşülmüş, uygulama için uygun gün ve saatler belirlenmiştir. Uygulama sırasında gerekli açıklamalar yapılmış, doğru bir şekilde yanıtlamaları için yönerge okunarak açıklanmış, isim yazmalarının zorunlu olmadığı, isteyenlere araştırma sonucunu hakkında bilgi verilebileceği açıklanarak, cevaplarda samimi olunmasının en doğru sonuca ulaşmayı sağlayacağı ifade edilmiştir. Belirtilen iki ölçek ve kişisel bilgi formu birlikte sınıfta öğrencilere uygulanmış ve uygulamalar yaklaşık 25 dakika sürmüştür.

Veriler, SPSS 15.0 ile çözümlenmiştir. Araştırma problemlerinin çözümünde bağımsız değişkendeki kategori sayısı iki olduğunda bağımsız örneklem için t testi ve bağımsız değişkendeki kategori sayısı

ikiden çok olduğunda ise tek yönlü varyans analiz yöntemi kullanılmıştır (Büyüköztürk, 2013). Bununla birlikte iki sürekli değişken arasındaki ilişkinin belirlenebilmesi amacıyla pearson moment çarpım korelasyonu analiz yöntemi kullanılmıştır. Ayrıca bağımsız değişkenin bağımlı değişken üzerinde ne derece etkili olduğunu gösteren etki büyüklüğü (eta kare) değerleri de incelenmiştir. Etki büyüklüğü aldığı değere göre $0,01 \leq \eta^2 < 0,06$ “düşük düzeyde etki”, $0,06 \leq \eta^2 < 0,14$ “orta düzeyde etki” ve $\eta^2 \geq 0,14$ “geniş düzeyde etki” şeklinde yorumlanmaktadır (Büyüköztürk, 2013). Araştırmada hata payı en fazla 0.05 olarak kabul edilmiştir. Verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığı betimsel istatistikler ve One Sample Kolmogorov-Smirnov Test yardımı ile incelenmiş ve normal dağılım gösterdikleri görülmüştür.

Bulgular

Bu bölümde, üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeylerinin cinsiyete, daha önce bir ilişkisi olup olmama durumuna ve daha önceki ilişki sayısına göre değişip değişmediğini incelemek amacıyla yapılan bağımsız örneklem için t testi ve tek yönlü varyans analizi sonuçları açıklanmıştır. Bununla birlikte üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeyleri ile ilişki süresi, çaresizlik inancı ve sevilemezlik inancı arasındaki ilişkileri ölçmek amacıyla pearson momentler çarpım korelasyon analiz sonuçları belirtilmiştir.

Üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeylerinin cinsiyete göre değişip değişmediğini ölçmek için yapılan bağımsız örneklem için t testi analizinden yararlanılmıştır. Levene testi sonucuna göre grupların varyansı eşit bulunmamıştır ($F=19,66$, $p<.001$). Bu nedenle analizler grup varyansları eşit varsayılmayarak yapılmıştır. Bağımsız örneklem için t testi sonucuna göre kadın ve erkek öğrencilerin çift şiddeti kabul düzeyleri arasında anlamlı bir fark vardır ($t=-5,87$, $p<0,001$). Bu sonuca göre erkeklerin çift şiddeti kabul düzeylerinin kadınların kabul düzeylerinden daha yüksek olduğu söylenebilir.

Üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeylerinin daha önce bir ilişki yaşayıp yaşamama durumuna göre değişip değişmediğini ölçmek için yapılan bağımsız örneklem için t testi analizi kullanılmıştır. Levene testi sonucuna göre grupların varyansı eşit bulunmuştur ($F=0,017$, $p>.05$). Bağımsız örneklem için t testi sonucuna göre daha önce bir ilişki yaşama durumuna göre öğrencilerin çift şiddeti kabul düzeyleri arasında anlamlı bir fark yoktur ($t=-0,55$, $p>0,05$). İlişki sayısına göre üniversite öğrencilerinin çift şiddetini kabul puanlarına ilişkin betimleyici değerler Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Üniversite Öğrencilerinin Çift Şiddetini Kabul Puanlarının İlişki Sayısına Göre Betimsel Değerleri

İlişki Sayısı	N	Aritmetik Ortalama	Standart Sapma
Hiç ilişkisi olmayan	83	16,01	6,14
1 tane ilişkisi olan	86	15,26	5,46
2-4 tane ilişkisi olan	48	14,85	5,47
5'den fazla sayıda ilişkisi olan	38	17,55	7,10

Üniversite öğrencilerin ilişki sayılarına göre çift şiddeti kabul puan ortalamalarının birbirinden az da olsa farklı olduğu Tablo 1'de görülmektedir. Değerler incelendiğinde en büyük ortalamanın hiç ilişkisi olmayan öğrencilere, en küçük ortalamanın da iki ile

dört arasında ilişkisi olmuş olan öğrencilere ait olduğu saptanmıştır. İlişki sayıları farklı olan öğrencilerin ortalamaları arasındaki farkların istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan ANOVA sonuçları Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. Üniversite Öğrencilerinin Çift Şiddeti Kabul Puanlarının İlişki Sayısına Göre Varyans Analizi Sonuçları

Bağımsız Değişken	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	Serbestlik Derecesi	Kareler Ortalaması	F	Levene	Eta Kare (η^2)
İlişki Sayısı	Gruplar arası	188,615	3	62,872	1,77	2,532	0,02
	Gruplar içi	8898,734	251	35,453			
	Toplam	9087,349	254				

Yapılan tek yönlü varyans analiz sonucunda ilişki sayısı durumuna göre üniversite öğrencilerinin çift şiddetini kabul puan ortalamaları arasındaki farklardan hiç birinin anlamlı olmadığı, modele ilişkin F istatistiğinin önemli çıkmamasından anlaşılmaktadır ($F_{3, 251} = 1,77$; $p > 0,05$). Araştırmada ilişki sayıları farklı olan öğrencilerin çift şiddetini kabul puanı ortalamaları arasındaki farkların istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna varılmıştır. Bir başka ifade ile ilişki sayılarının farklılaşması öğrencilerin çift şiddeti kabul düzeylerinde önemli bir farklılık yaratmamaktadır. Eta kare değeri incelendiğinde, $\eta^2 = 0,02$ ile çok düşük düzeyde etki sağlaması da ilişki sayısı durumunun öğrencilerin çift şiddeti kabul puanlarında önemli bir etkisi olmadığını desteklemektedir.

Üniversite öğrencilerinin çift şiddetini kabul düzeyleri ile ilişki süresi, çaresizlik inancı ve sevilmezlik inancı arasında ilişki olup olmadığını belirlemek için yapılan Pearson Moment Çarpım korelasyonu analiz sonuçları, üniversite öğrencilerinin çift şiddetini kabul düzeyleri ile akılcı olmayan inançlarından çaresizlik inancı ($r = 0,261$, $p < 0,05$) ve sevilmezlik inancı arasında ($r = 0,305$, $p < 0,05$) pozitif yönlü anlamlı bir ilişki; ilişkinin süresi ($r = -0,156$, $p < 0,05$) arasında ise negatif yönlü anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir.

Tartışma

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeylerinde cinsiyet ve daha önce ilişki yaşama durumuna göre anlamlı bir fark olup olmadığı; çift şiddeti kabul düzeyleri ile akılcı olmayan inançlar, eğer ilişki yaşadıysa sayısı ve ilişkinin süresine göre anlamlı bir ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Çalışmanın sonuçları incelendiğinde cinsiyete göre üniversite öğrencilerinin şiddet kabul düzeylerinde anlamlı bir fark olduğu ve şiddet kabul düzeyleri ile çaresizlik inancı, sevilmezlik inancı ve ilişkinin süresi arasında anlamlı ilişkiler olduğu görülmüştür. Bununla birlikte öğrencilerin daha önce ilişki yaşama durumlarına ve daha önce ilişki yaşadılarsa ilişki sayısına göre şiddet kabul düzeylerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Çalışmanın sonuçları üniversite öğrencilerinde cinsiyete göre şiddet kabul düzeylerinde anlamlı bir fark olduğunu göstermektedir. Bir başka deyişle erkek üniversite öğrencilerinin şiddet kabul düzeyleri, kadın üniversite öğrencilerinkinden anlamlı düzeyde daha yüksektir. Bu bulgu, Moore ve Stuart (2005), Lauritsen ve Heimer (2009), Özgür, Yörükoğlu ve Baysan-Arabacı (2011), Xie, Heimer ve Lauritsen'in (2012) erkeklerin şiddet kabul düzeyinin kadınlara göre daha yüksek olduğunu buldukları araştırma sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Caldwell, Swan ve Woodbrown (2012), yakın ilişkilerdeki şiddetin orantısız şekilde ve eşit olmayan oranlarda

kadınlara yönelik olduğunu belirtmektedirler. Bu anlamda yakın ilişki içerisindeki şiddetin erkeklerce kabul edilme olasılığının yüksek olması, kadına yönelik şiddetin çok uzun yıllardır erkekler tarafından uygulanıyor olması ve toplumdaki cinsiyet rollerinin de ataerkil düzen içerisinde erkeğin şiddet uygulamasını destekler yapıda olması ile açıklanabilir. Aynı zamanda Pepler, Madsen, Webster ve Levene (2005), Gonick (2004) yaptıkları çalışmalarda genç erkeklerin kadınlardan daha fazla ciddi şiddet suçları işlediklerini, Harmon (2006) da toplumsal cinsiyet rollerinin güçlendiği ergenlik döneminde özellikle erkeklerin kadınlardan daha çok sahip oldukları gücü şiddet uygulayarak sergilediklerini bulmuşlardır. Ayrıca yapılan başka araştırmalarda farklı sonuçlara da rastlanmaktadır. Staik (2004) çalışmasında, şiddet yaşantısı olan kadınların erkeklere kıyasla bu durumu kabul etmeye daha yatkın olduklarını ifade etmiştir. Bu anlamda, cinsiyete özgü sosyal öğrenme kuramına göre, çocukluk döneminde, erkeklerin kızlar üzerinde hâkimiyet kurmak için güç kullandıkları ve kızların da bu hâkimiyeti kabul ettikleri belirtilmektedir (Mihalic ve Elliott, 1997). Bu noktada literatürdeki söz konusu değişkenle ilgili olarak elde edilen bulgular farklılık göstermektedir.

Üniversite öğrencilerinin daha önce ilişki yaşama durumu ve eğer yaşadysa ilişki sayısına göre şiddet kabul düzeyinde anlamlı bir fark bulunamamıştır. Literatürde söz konusu değişkenlerle ilgili bir çalışmaya rastlanmamıştır. Elde edilen bulgu çerçevesinde üniversite öğrencilerinin daha önceki ilişkilerinde şiddete ilişkin deneyim yaşamamalarına bağlı olarak öğrencilerin şiddet kabul düzeyleri, daha önce ilişki yaşama ve ilişki sayısına göre farklılık göstermemiş olabilir. Ayrıca üniversite öğrencilerinin ilişkiler ile ilgili algılarının, deneyimlerinin yalnızca kendi yaşantılarından değil ayrıca aile ve sosyal çevrelerinde gözlemledikleri yakın ilişkilerden de kaynaklanabilir.

Çalışmanın bir başka sonucu da şiddet kabul düzeyleri ile akılcı olmayan inançlardan çaresizlik ve sevimlilik inancı arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olmasıdır. Bir başka ifade ile üniversite öğrencilerinin özellikle toplumsal cinsiyet rollerine (Harmon, 2006), öz-sayı, kendine güven gibi kendilerine ve beden imajlarına (Bush ve Simmons, 1987) yönelik akılcı olmayan inançları arttıkça şiddet kabul düzeyleri de artmaktadır. Himelein (1995), Harned (2002), Vezina ve Hebert (2007), Thongpriwan (2008), yaptıkları çalışmalarda akılcı olmayan inançlar ile bireylerin romantik ilişkilerinde şiddet yaşantısı geçirmeleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulmuştur. Bu anlamda kişilerin sahip olduğu ilişkilerine veya kendilerine yönelik akılcı olmayan

inançları ilişki içerisindeki dinamiği etkileyebileceği gibi olası şiddet yaşantısı karşısındaki tutumlarını, kabul düzeylerini de farklılaştırabilir. Cross, Morris ve Gore (2002)'e göre, kadınların şiddet davranışlarına yönelik yorumları, onların ilişkiye dair beklentileri ve amaçlarından etkilenebilir (Akt., Macke, 2010). Buradan hareketle bir kadın öncelikli amacı olarak yakın bir ilişki kurmak ve bunu sürdürmek istiyorsa çatışmaları önemsemeyebileceği, şiddet yaşantılarını da kabul edilebilir olarak görebileceği söylenebilir. Yukarıdaki çalışma her ne kadar şiddet davranışına yönelik vurguyu kadınlar açısından yapsa da genel olarak bazı toplumlarda şiddet, doğal bir olgu olarak değerlendirilebilmektedir. Bu anlamda söz konusu toplumdaki algının kalıp yargıları, akılcı olmayan düşünceleri içermesinden dolayı şiddet kabulü ile akılcı olmayan inançlar arasında bir bağ kurulabilir. Ayrıca ilk ilişkilerinde erkek kadına karşı güç kullanmayı, kadın ise erkeğe boyun eğmeyi deneyimliyorsa, bireyler tüm ilişkilerin ve gerçek ilişkinin bu şekilde olması gerektiği kanısını ve akılcı olmayan inancını geliştirebilir. Bu nedenle de kişinin şiddete ilişkin akılcı olmayan inançları, onun şiddet kabul düzeyinin artmasına neden olabilir.

Çalışma sonuçları incelendiğinde ilişki süresi ile şiddet kabul düzeyleri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Buradan hareketle ilişkinin süresi arttıkça şiddet kabul düzeylerinin azalacağı söylenebilir. Uzun ilişkilerde şiddet kabul düzeyinin azalması, ilişkinin ilk dönemlerinde hakim olan yoğun duygusal durumun yerini analiz etme gücüne bırakmasıyla açıklanabilir. Collins ve Van Dulmen (2006), Weigel, Brown ve O'Riordan (2010) ilişkinin süresi ile kalitesi, ilişkiye bağlılık arasında bir ilişki olduğunu belirtmiştir. Söz konusu değişkenle ilişkili diğer bir çalışmada ise ilişkinin ciddiyeti ve uzun süredir devam etmesi, daha az ciddiyet içeren ilişkilere kıyasla daha fazla fiziksel taciz barındırdığı ifade edilmektedir. Seks ve aşkın zamanlamasının fiziksel tacizi yordayan güçlü bir değişken olduğu belirtilmektedir (Cleveland ve ark., 2003). Görüldüğü gibi literatürde söz konusu değişkenle ilgili bulgularda tutarlı bir sonuç elde edilmemiştir. Bu tutarsızlık, bireysel farklılıklarla beraber her bireyin ilişkiye ve ilişkideki cinsiyet rollerine yüklediği anlamın ve ilişkiyi yaşama şeklinin, ilişkiye ilişkin algılarının çeşitli olmasından kaynaklanıyor olabilir.

Görülmektedir ki; üniversite öğrencilerinin çift şiddetini kabul düzeyleri cinsiyete, akılcı olmayan inançlara ve ilişki süresine göre değişmektedir. İlgili konuda çalışmalar yapacak araştırmacıların bu değişkenleri göz önünde bulundurması ve yapacakları araştırmalarda söz konusu değişkenlerin etkisini göz ardı etmemeleri önerilebilir. Cinsiyetler arasında

çıkan bu anlamlı farkın bir de toplumsal cinsiyet rolleri açısından incelenmesinin de literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Üniversite öğrencileriyle çalışan üniversite psikolojik danışma merkezlerindeki ve özel psikolojik danışma merkezlerindeki psikolojik danışmanların çift ilişkisinde şiddet sorunlarıyla gelen öğrencilerin akılcı olmayan düşüncelerini de göz önünde bulundurmaları uygulamalar açısından önemlidir. Kendisini çaresiz veya kimse tarafından sevilemeyeceğine inanmış üniversite öğrencilerinin

çift ilişkilerinde şiddeti kabul edeceği riski göz önünde bulundurulmalıdır.

Buradan hareketle üniversite öğrencileri ile yapılacak olan önleyici çalışmalarda akılcı olmayan inançlar, cinsiyet ve ilişki süresi gibi değişkenlerinin göz önüne alınması ve müdahale yöntemlerin bu kapsamda seçilmesi önerilebilir. Bununla birlikte üniversite öğrencilerinin çift şiddeti kabul düzeyleri ile ilişkili olabilecek diğer değişkenlerin belirlenip bu yönde çalışmalar yapılması da öğrencilerin sağlıklı romantik ilişkiler geliştirmelerinde önem arz edeceği söylenebilir.

Kaynaklar

- Ackard, D. M., Eisenberg, M. E. ve Neumark-Sztainer, D. (2007). Long-term impact of adolescent dating violence on the behavioral psychological health of male and female youth. *The Journal of Pediatrics*, 151, 476-481.
- Ackarda, D. M. ve Neumark-Sztainer, D. (2002) Date violence and date rape among adolescents: associations with disordered eating behaviors and psychological health. *Child Abuse & Neglect*, 26, 455-473.
- Aizenman, M. ve Georgette, K. (1988). The incidence of violence and acquaintance rape in dating relationships among college men and women. *Journal of College Student Development*, 29(4), 305-311.
- Archer, J. (2000). Sex differences in aggression between heterosexual partners: A meta analytic review. *Psychological Bulletin*, 126, 651-680.
- Aslan, D., Vefikuluçay, D., Zeyneloğlu, S., Erdost, T. ve Temel, F. (2008). *Ankara'da iki hemşirelik yüksek okulunun birinci ve dördüncü sınıflarında okuyan öğrencilerinin flört şiddetine maruz kalma, flört ilişkilerinde şiddet uygulama durumlarının ve bu konudaki görüşlerinin saptanması araştırması*. Hacettepe Üniversitesi Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, Teknik Rapor. Ankara. Erişim: 10.05.2012, http://www.huksam.hacettepe.edu.tr/Turkce/SayfaDosya/flort_siddeti.pdf.
- Başbakanlık (2009). *Türkiye'de kadına yönelik aile içi şiddet*. Ankara: Elam Teknik Basım.
- Bush, D. M. ve Simmons, R. B. (1987). Gender and coping with the entry into early adolescence. In R. C. Barnett, L. Biener & G. K. Baruch (Ed.), *Gender and stres* (pp. 185-217). New York: Macmillan.
- Büyüköztürk, Ş. (2013). *Sosyal bilim için veri analizi el kitabı*. Pegem Akademi: Ankara.
- Caldwell, J. E., Swan, S. C. ve Woodbrown, V. D. (2012). Gender differences in intimate partner violence outcomes. *Psychology of Violence*, 1, 42-57.
- Callahan, M. R., Tolman, R. M. ve Saunders, D. G. (2003). Adolescent dating violence victimization and psychological well-being. *Journal of Adolescent Research*, 18(6), 664-681.
- Chen, J. (2012). *Romantic relationship patterns and quality across the first year of university*. Unpublished Master Thesis, University of Alberta, Edmonton.
- Cleveland, H. H., Herrera, V. M. ve Stuewig, J. (2003). Abusive males and abused females in adolescent relationships: Risk factor similarity and dissimilarity and the role of relationship seriousness. *Journal of Family Violence*, 18, 325-339.
- Coker, A. L., Smith, P. H., Bethea, L., King, M. R. ve McKeown, R. E. (2000). Physical health consequences of physical and psychological intimate partner violence. *Archives of Family Medicine*, 9, 451-457.
- Craparo, G., Gori, A., Petruccioli, I., Cannella, V. ve Simonelli, C. (2014). Intimate partner violence: Relationships between alexithymia, depression, attachment styles and coping strategies of battered women. *The Journal of Sexual Medicine*, 11(6), 1484-1494.
- Downey, G., Feldman, S. ve Ayduka, Ö. (2000). Rejection sensitivity and male violence in romantic relationships. *Personal Relationships*, 7, 45-61
- Erten, Y. ve Ardalı, C. (1996). Saldırganlık, şiddet ve terörün psikososyal yapıları. *Cogito*, 6, 143-164.
- Gonick, M. (2004). The mean girl crisis: Problematizing representations of girls' friendships. *Feminism & Psychology*, 14, 395-400.
- Hamby, S. (2014). Intimate partner and sexual violence research: Scientific progress, scientific challenges and gender. *Trauma, Violence & Abuse*, 15(3), 149-158.
- Harmon, M. P. (2006). Is that all there is? Gender, expectation and abusiveness in adolescent romantic relationships. *Dissertation Abstracts International*, 67, 06.
- Harned, M. S. (2002). A multivariate analysis of risk markers for dating violence victimization. *Journal of Interpersonal Violence*, 17, 1179-1197.
- Himelein, M. J. (1995). Risk factors for sexual victimization in dating: A longitudinal study of college women. *Psychology of Women Quarterly*, 19, 31-48.

- Holtzworth-Munroe, A., Bates, L., Smutzler, N. ve Sandin, E. (1997). A brief review of the research on husband violence. *Aggression and Violent Behavior, 1*, 65-99.
- İşiloğlu, B. (2006). *Anksiyete ve depresyon tanısı ile izlenen evli kadınlarda aile içi şiddetin sosyodemografik faktörler, çift uyumu ve hastalıkla ilişkisi*. Uzmanlık Tezi. Sağlık Bakanlığı, İstanbul.
- İbiloğlu, O. A. (2012). Aile içi şiddet. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar, 4*, 204-222.
- Kalkan, M. (2006). İlişkilerde İnanç Envanteri'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 3*(25), 45 – 54.
- Lauritsen, J. L. ve Heimer, K. (2009). *Gender and violent victimization, 1973-2005*. Washington, DC: U.S. Department of Justice.
- Lee, M., Stefani, K. M. ve Park, E. (2014). Gender-specific differences in risk for intimate partner violence in South Korea. *BMC Public Health, 14*, 1-19.
- Macke, C. A. (2010). *Adult romantic attachment as a risk factor for intimate partner violence victimization*. Unpublished Doctoral Dissertation. University of Kentucky, Lexington.
- Mavili Aktaş, A. (2006). *Aile içi şiddet*. İstanbul: Elma Yayınevi.
- Merghati-Khoei, E., Korte, J. E., Rimaz, S., Back, S. E., Brady, K. T. ve Shamsalazadeh, N. (2014). Intimate partner violence and Iranian women with substance use disorders. *Drug and Alcohol Dependence, 312-314*.
- Michaud, Y. (1991). *Şiddet*. (Çev. C. Muhtaroglu). İstanbul: İletişim Yayınları.
- Mihalic, S. W. ve Elliott, D. (1997). A social learning theory model of marital violence. *Journal of Family Violence, 12*, 21-47.
- Moore, T. M. ve Stuart, G. L. (2005). A review of the literature on masculinity and partner violence. *Psychology of Men and Masculinity, 6*, 46-61.
- National Institute of Justice (2000). *Extent, nature, and consequences of intimate partner violence. Research Report*, U.S. Erişim: 27.06.2012, <https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/181867.pdf>
- Özgür, G., Yörükoğlu, G. ve Baysan-Arabacı, L. (2011). Lise öğrencilerinin şiddet algıları, şiddet eğilim düzeyleri ve etkileyen faktörler. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi, 2*(2), 53-60.
- Pepler, D. J., Madsen, K. C., Webster, C. ve Levene, K. S. (2005). *Development and treatment of girlhood aggression*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Powers, R. A. ve Kaukinen C. E. (2012). Trends in intimate partner violence: 1980-2008. *Journal of Interpersonal Violence, 27*(15), 3072-3090.
- Sabri, B., Renner, L. M., Stockman, J. K., Mittal, M. ve Decker, M. R. (2014). Risk factors for severe intimate partner violence and violence-related injuries among women in India. *Women & Health, 54*(4), 281-300.
- Saltzman, L., Fanslow, J.L., McMahon, P.M. ve Shelley, G.A. (2002). *Intimate partner violence surveillance: Uniform definitions and recommended data elements, version 1.0. Atlanta (GA): Centers for Disease Control and Prevention*. Erişim: 13.08.2012, http://www.cdc.gov/ncipc/pubres/ipv_surveillance/intimate%20partner%20violence.pdf.
- Schumacher, J. A., Feldbau-Kohn, S., Smith-Slep, A. M. ve Heyman, R. (2001). Risk factors for male-to-female partner physical abuse. *Aggression and Violent Behavior, 6*, 281-352.
- Schweiter, R. D. (1996). Problems and awareness of support services among students at an urban Australian university. *Journal of American College Health, 45*(2), 73-77
- Sezer, Ö (2008). The adaptation of acceptance of couple violence scale into Turkish: validity and reliability studies. *İnönü University Journal of the Faculty of Education, 9*(16), 1-15.
- Staik, A. (2004). *The relationship between violence experienced and witnessed in adolescence and violence in current couple relations: A gender perspective*. Unpublished Doctoral Dissertation. Florida State University, Florida.
- Subaşı, N. ve Akın, A. (2006). Kadına yönelik şiddet: Nedenleri ve sonuçları. Erişim: 08.12.2011, http://www.sabem.saglik.gov.tr/Akademik_Metinler/linkdetail.aspx?id=2145.
- Swart, L., Seedat, M., Stevens, G. ve Ricardo, I. (2002). Violence in adolescents' romantic relationships: findings from a survey amongst school-going youth in a South African community. *Journal of Adolescence, 25*, 385-395.
- Tucker-Halpern, C., Oslak, S. G., Young, M. L., Martin, S. L. ve Kupper L. L. (2001). Partner violence among adolescents in opposite-sex romantic relationships: findings from the national longitudinal study of adolescent health. *American Journal of Public Health, 91*(10), 1679-1685.
- Thongpriwan, V. (2008). *Thai female adolescents' perceptions of dating violence*. Unpublished Doctoral Dissertation. University of Illinois, Chicago.
- Türkiye İstatistik Kurumu (2012). *İstatistiklerle kadın*. Türkiye İstatistik Kurumu Yayınları. Erişim: 12.04.2012, <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=16056>.
- Vezina, J. ve Hebert, M. (2007). Risk factors for victimization in romantic relationships of young women: A review of empirical studies and implications for prevention. *Trauma, Violence and Abuse, 8*, 33-66.

- Watkins, L. E., Maldonado, R. C. ve DiLillo, D. (2014). Hazardous alcohol use and intimate partner aggression among dating couples: The role of impulse control difficulties. *Aggressive Behavior*, 40(4), 369-381.
- Weigel, D. J., Brown, C. ve O'Riordan, C. K. (2010). Everyday expressions of commitment and relational uncertainty as predictors of relationship quality and stability over time. *Community Reports*, 24, 38-50.
- World Health Organization (2002). World report on violence and health. Erişim: 20.04.2013, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/42495/1/9241545615_eng.pdf.
- Xie, M., Heimer, K. ve Lauritsen, J. L. (2012). Violence against women in US metropolitan areas: Changes in women's status and risk, 1980-2004. *Criminology*, 50, 105-143.
- Yıldırım, İ. (1998). Akademik başarı düzeyleri farklı olan lise öğrencilerinin bazı değişkenlere göre sosyal destek düzeyleri. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(10), 33-45.
- Yount, K. M., Pham, H. T., Minh, T. H., Krause, K. H., Schuler, S. R., Anh, H. T., Kramer, M. R. (2014). Violence in childhood, attitudes about partner violence and partner violence perpetration among men in Vietnam. *Annals of Epidemiology*, 24(5) 333-339.

Extended Summary

Factors That Influence Level of Couple Violence Acceptance Among University Students

D. Didem KEPİR-SAVOLY, Özlem ULAŞ and Selen DEMİRTAŞ-ZORBAZ

The violence is public health problem that affect millions of people in all over the world. It became a problem having been existed in human life all the time and growing problem resulted with death thousands of people (World Health Organization, 2002). In this respect, since violence experience can have negative and destructive results for parties in relationship and community, with the intent of shedding light on next studies, it was examined that whether the acceptance of partner violence among the university students differ according to the gender and if the person had relationship before; if there is a correlations between the acceptance of partner violence and irrational beliefs, the number and the duration of this relationship.

Method

Working group consists of university students who continue on their education in one of the state university, 2012-2013 Academic year. In total 256 university students participated to study. 163 of participants (% 63, 7) were female, 92 of them were male (% 35, 9) and one person did not specify his/her sex.

In the research as data collecting tool, Violence Acceptance Scale Between Couples – University Form (VASBC-UF), developed in order to measure teenagers' violence acceptance level between couples, Belief Inventory in Relationships (BIR) in order to measure university students' slippery beliefs in relationships and Personal Information Form (PIF) to define genders of participants, their having relationship before or not, if occurred, numbers and to define on-going relationship were used.

Data is analysed by SPSS 15.0. In Analysis of research problems, when category number in independent variance is two, t-test for independent samples, when category number in independent variance is more than two, one-way analysis of variance methods were used. In addition to this, in order to determine relationship between continuous

variances, Pearson moment correlation analysis method was used. Data's suitability normal distribution was analysed by means of descriptive statistics and One Sample Kolmogorov-Smirnov Test. Normal distribution was observed.

Findings

According to t-test results for independent samples, there is significant statistical difference between level of couple violence acceptances of female and male students ($t = -5,87, p < 0,001$). According to these results it can be said that males' couple violence acceptance levels are higher than females. On the other hand, results of the research show that there is no significant statistic difference between couple violence acceptance levels of students depending on situation of having relationship before ($t = -0,55, p > 0,05$).

Having been applied one-way Variance Analysis Method results, it is seen that according to relationship number situation none of averages in couple violence acceptance levels of students are significant ($F_{3,251} = 1,77; p > 0,05$). From this point of view, it can be said that in the research average scores in couple violence acceptance levels of students whose relationships numbers are different, are not significant statistically. Namely, differences in relationships' numbers don't make any significant difference in students' couple violence acceptance levels.

Results of Pearson Moment Correlation Analysis shows that there is significant relation in positive way among university students' couple violence acceptance levels, desperation belief from irrational beliefs ($r = 0,261, p < 0,05$) and unlovability beliefs ($r = 0,305, p < 0,05$); there is significant relation in negative way between duration of relationships ($r = -0,156, p < 0,05$).

Discussion

Consequently, it is suggested that psychological counsellors in university psychological counselling

centres mainly working with university students and private psychological counselling centres should take into consideration to students' irrational ideas that come with violence problems. It should also be taken into consideration that university students who believe in desperation situation and will not be loved by anyone are going to accept violence in their couple relationships. In preventing studies implemented with

university students it could be suggested that variances such as irrational beliefs, sex and relationship duration should be taken into consideration and interference method should be chosen in this scope. However, it can be said that determining other variances on couple violence acceptance levels and carrying out studies on this direction would be of great importance for students' improving romantic healthy relationship.